TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2004. gada 16. decembrī *

Lieta C-293/03

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Tribunal du travail de Bruxelles* (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 20. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 4. jūlijā, tiesvedībā

Gregorio My

pret

***Office national des pensions* (*ONP*).**

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši K. Gulmans [*C. Gulmann*], R. Šintgens [*R. Schintgen*] (referents), Dž. Arestis [*G. Arestis*] un J. Klučka [*J. Klučka*],

* Tiesvedības valoda — franču.

ģenerāladvokāts A. Ticano [*A. Tizzano*],
sekretāre Muhika Arsamendi [*Múgica Arzamendi*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 17. jūnijā,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Mija [*My*] vārdā — K. Rozenfelds [*C. Rosenfeld*], *avocat*,

— *Office national des pensions* — vārdā G. Perls [*G. Perl*] un Ž. P. Lero [*J.-P. Lheureux*], pārstāvji,

— Grieķijas valdības vārdā — A. Samoni-Rantu [*A. Samoni-Rantou*] un M. Tasopulu [*M. Tassopoulou*], pārstāves,

— Nīderlandes valdības vārdā — H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*], pārstāve,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — D. Martins [*D. Martin*], pārstāvis,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 9. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz EKL 2., 3., 17., 18., 39., 40., 42. un 283. panta, kā arī 7. panta interpretāciju 1968. gada 15. oktobra Regulā (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.).

2 Šis lūgums tika iesniegts prāvas ietvaros starp Miju [*My*] un *Office national des pensions* (turpmāk tekstā — "*ONP*") par *ONP* atteikšanos ņemt vērā Mija profesionālo darba stāžu Eiropas Kopienu iestādē, piešķirot tiesības uz priekšlaicīgu vecuma pensiju saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. un 2. punkts (turpmāk tekstā — "Civildienesta noteikumi") pamata lietai piemērojamā redakcijā nosaka:

"1. Ierēdnis, kurš atstāj Kopienu dienestu, lai:

— uzsāktu dienestu valsts pārvaldē, valsts vai starptautiskā organizācijā, kas noslēgusi līgumu ar Kopienām,

— uzsāktu darbu nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, pamatojoties uz ko viņš iegūst pensijas tiesības tādas shēmas ietvaros, kurā pārvaldes iestādes ir noslēgušas līgumu ar Kopienām, ir tiesīgs likt pārskaitīt savu Kopienās iegūto izdienas pensijas tiesību aktuāro ekvivalentu uz šīs pārvaldes vai organizācijas pensiju fondu vai pensiju fondu, kurā viņš iegūst pensijas tiesības, pamatojoties uz darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.

2. Ierēdnis, kurš uzsāk dienestu Kopienās pēc:

— darba valsts pārvaldē, valsts vai starptautiskā organizācijā vai

— darbības nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā,

ir tiesīgs pēc štata ierēdņa statusa iegūšanas iemaksāt Kopienām vai nu izdienas pensiju tiesību, kas iegūtas, pamatojoties uz šādu darbu vai statusu, aktuāro ekvivalentu, vai vienotas likmes izpirkuma vērtību.

Tādā gadījumā iestāde, kurā ierēdnis strādā, ņemot vērā viņa pakāpi štata ierēdņa statusa iegūšanas brīdī, nosaka dienesta gadu skaitu, kas dod tiesības uz pensiju un kurus viņam ieskaita tekošajā pensiju programmā par iepriekšējo dienesta laiku, pamatojoties uz aktuārā ekvivalenta apmēru vai summām, kuras atmaksātas atbilstoši iepriekš minētajam."

Valsts tiesiskais regulējums

4 3. pants 1991. gada 21. maija likumā par attiecībām starp Beļģijas pensiju sistēmu un starptautisko publisko tiesību organizāciju pensiju sistēmu (*Moniteur belge*, 1991. gada 20. jūnijs, turpmāk tekstā — "1991. gada likums") nosaka:

"Jebkurš ierēdnis ar organizācijas piekrišanu var pieprasīt, lai iestāde pārskaitītu vecuma pensiju, kas viņam pienākas par dienestu un dienesta laiku pirms dienesta attiecību uzsākšanas šajā iestādē."

5 Saskaņā ar šā likuma 9. pantu attiecīgā persona var atsaukt savu pieprasījumu pārskaitīt vecuma pensiju atbilstoši Beļģijas sistēmai. Šāds atsaukums ir galīgs un neatsaucams.

6 Termins "ierēdnis" 1991. gada likuma 2. panta 1. punkta 5. apakšpunktā definēts kā "jebkurš darbinieks, uz kuru attiecas organizācijas pensiju sistēma un kura pensijas tiesību pārcelšana nav noteikta regulā vai īpašā nolīgumā". Termins "iestāde" 2. panta 1. punkta 1. apakšpunktā ir definēts kā "Kopienu iestādes, tām pielīdzināmas organizācijas Civildienesta un Eiropas Kopienu pārējo darbinieku noteikumu piemērošanas nolūkā, kā arī organizācijas Kopienu darbības jomā, kuru pensiju sistēma piešķir ierēdņiem tiesības pieprasīt savu pensijas tiesību nodošanu iestādes pensiju fondā, kas tiem radušās pirms dienesta uzsākšanas šajā iestādē".

7 14. pants 2003. gada 10. februāra likumā par pensiju tiesību pārcelšanu starp Beļģijas pensiju sistēmu un starptautisko publisko tiesību organizāciju pensiju sistēmu (*Moniteur belge*, 2003. gada 27. marts, turpmāk tekstā — "2003. gada likums") turpmāk paredz iespēju ierēdnim, kurš pārtrauc dienestu Eiropas Kopienu [iestādēs], lai veiktu profesionālu darbību Beļģijā, pieprasīt pārcelt uz Beļģijas sistēmu vai nu pensiju tiesību aktuāro ekvivalentu atbilstoši Kopienu pensiju sistēmai, vai arī vienotas likmes izpirkuma vērtību, kas atbilst saskaņā ar šo sistēmu veiktajām iemaksām.

8 Saskaņā ar 29. pantu 2003. gada likums stājās spēkā 2002. gada 1. janvārī un tas piemērojams pārcelšanas pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar minēto datumu.

9 Turklāt 4. panta 2. punkta pirmā daļa 1996. gada 23. decembra Karaliskajā dekrētā (*arrêté royal*) par 15., 16. un 17. panta īstenošanu 1996. gada 26. jūlija likumā par sociālās apdrošināšanas modernizāciju un pensiju tiesiskās sistēmas nodrošināšanu (*Moniteur belge*, 1997. gada 17. janvāris, turpmāk tekstā — "Karaliskais dekrēts") nosaka:

"Iespēja saņemt priekšlaicīgu vecuma pensiju saskaņā ar 1. pantu pastāv ar nosacījumu, ka attiecīgā persona pierāda vismaz 35 kalendāro gadu darba stāžu, kas piešķir pensijas tiesības atbilstoši šim Karaliskajam dekrētam, 1990. gada 20. jūlija likumam, Karaliskajam dekrētam Nr. 50, Beļģijas sistēmai strādniekiem, darbiniekiem, kalnračiem, jūrniekiem vai pašnodarbinātajiem, Beļģijas sistēmai valsts pārvaldes ierēdņiem vai Beļģijas valsts dzelzceļa sabiedrībai vai saskaņā ar citu tiesisku Beļģijas sistēmu."

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

10 Itālijas pilsonis Mijs, dzimis 1941. gada 20. februārī, 19 gadus veica iemaksas nodarbināto personu sociālās apdrošināšanas sistēmā Beļģijā, pirms viņš no 1974. gada 1. jūnija līdz 2001. gada 31. maijam strādāja par ierēdni Eiropas Kopienu Padomē.

11 1992. gada martā saskaņā ar 1991. gada likumu viņš iesniedza *ONP* pieteikumu pārskaitīt Beļģijas sistēmas pensijas tiesības Eiropas Kopienās. 1992. gada oktobrī šī iestāde paziņoja viņam par pārceltajām pensijas tiesībām.

12 Taču 2000. gada oktobrī Padome paziņoja šai iestādei, ka Mijs ir izlēmis atteikties no pensijas tiesību pārcelšanas, kas iegūtas saskaņā ar Beļģijas tiesībām, kā to pieļauj 1991. gada likuma 9. pants. *ONP* apstiprināja šo atteikumu 2000. gada 17. oktobra vēstulē, kas adresēta Mijam.

13 2000. gada 20. oktobrī Mijs pieteicās uz priekšlaicīgu vecuma pensiju saskaņā ar Karaliskā dekrēta 4. panta 2. punktu.

14 *ONP* noraidīja šo pieteikumu ar 2001. gada 2. maija lēmumu, jo iesniedzējam saskaņā ar Karaliskā dekrēta 4. panta 2. punktu nebija 35 kalendāro gadu stāža, lai varētu pretendēt uz priekšlaicīgu vecuma pensiju. Iestāde šajā sakarā atteicās ņemt vērā Mija nostrādātos 27 gadus Eiropas Kopienu ierēdņa statusā, jo Civildienesta noteikumos paredzētā sistēma nav iekļauta Beļģijas tiesību aktos.

15 Tā kā pastāvēja šaubas par 1991. gada likuma un Civildienesta noteikumu, ciktāl tie negarantē pensijas tiesību pārcelšanu no Kopienu sistēmas uz valsts sistēmu, no vienas puses, kā arī par Karaliskā dekrēta 4. panta 2. punkta, ciktāl tas neparedz iespēju ņemt vērā dienesta laiku Kopienu iestādēs, no otras puses, saderību ar darba ņēmēju pārvietošanās brīvības un diskriminācijas aizlieguma principiem, kā arī ar EK līgumā garantētajām tiesībām [Eiropas] Savienības pilsoņiem, *Tribunal du travail de Bruxelles* (Briseles darba tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai tādas valsts tiesību aktu normas kā, piemēram, [1991. gada likums un Karaliskā dekrēta] 4. panta 2. punkts, vai arī Civildienesta noteikumu [..] VIII pielikuma 11. pants nav atbilstošas Eiropas Savienības dibināšanas līguma 2., 3., 17., 18., 39., 40., 42. un 283. pantam un Regulas (EEK) Nr. 1612/68 7. pantam [..]:

a) ja šīs valsts tiesību aktu normas un Civildienesta noteikumi Eiropas Savienības pilsonim, kāds ir iesniedzējs, kurš savu profesionālo karjeru vispirms veicis

uzņēmējsabiedrībā vai valsts civildienestā un pēc tam –Eiropas Savienības civildienestā vai otrādi, nedod tiesības izvērtēt pensijas priekšrocības, ko viņš varētu saņemt valsts vai Eiropas sistēmā, pārceļot [pensijas] tiesības, ko viņš ieguvis citā sistēmā, un, pamatojoties uz šādu izvērtējumu, pieprasīt šo tiesību pārcelšanu vai nu no valsts sistēmas uz Eiropas sistēmu, vai arī otrādi — no Eiropas sistēmas uz valsts sistēmu;

b) ja šīs normas maldina vai var maldināt ieinteresēto darba ņēmēju, jo tās paredz, ka viņam noteikti jāatsakās no tiesībām pārcelt pensijas tiesības no Beļģijas sistēmas uz Eiropas sistēmu, vai arī rada šāda veida administratīvu praksi, neveicot iepriekš minēto izvērtējumu, un

c) ja šīs valsts tiesību aktu normas priekšlaicīgas valsts vecuma pensijas piešķiršanas nolūkā neļauj ņemt vērā dienesta gadus, kas nostrādāti Eiropas Savienības ierēdņa statusā?"

Par prejudiciālo jautājumu

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

16 Pirmkārt, Nīderlandes valdība uzskata, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nav pieņemams, jo lēmumā par prejudiciāla jautājuma uzdošanu nav pietiekamas

informācijas ne par faktiskajiem apstākļiem, ne arī par atbilstošajām tiesību normām, kas attiecas uz pamata prāvu.

17 Šajā sakarā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai sniegtu valsts tiesai noderīgu Kopienu tiesību interpretāciju, tai nepieciešams norādīt faktiskos apstākļus un atbilstošās tiesību normas, saistībā ar kurām uzdod jautājumus, vai vismaz norādīt faktiskos pieņēmumus, uz kuriem balstās šie jautājumi, lai Tiesa varētu sniegt lietderīgu atbildi un dot iespēju dalībvalstu valdībām, kā arī citām ieinteresētajām personām iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar Tiesas statūtu 23. pantu (skat. it īpaši 2000. gada 11. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-51/96 un C-191/97 *Deliège, Recueil*, I-2549. lpp., 30. un 31. punkts).

18 Šajā gadījumā no apsvērumiem, ko snieguši lietas dalībnieki pamata prāvā, Grieķijas valdība, pati Nīderlandes valdība un Eiropas Kopienu Komisija, izriet, ka lēmumā par prejudiciāla jautājuma uzdošanu sniegtā informācija deva tām iespēju izteikt lietderīgu viedokli par Tiesai uzdoto jautājumu. Turklāt nolēmumā par prejudiciāla jautājuma uzdošanu sniegtā informācija tika papildināta ar valsts tiesas nosūtītajiem lietas dokumentiem un Tiesā sniegtajiem rakstiskajiem apsvērumiem. Visa šī informācija, kas tika apkopota tiesas sēdes ziņojumā, tika darīta zināma dalībvalstu valdībām un citām ieinteresētajām personām sēdes laikā, kurā tās vajadzības gadījumā varēja papildināt savus apsvērumus.

19 Nīderlandes valdības izvirzītais iebildums tādēļ ir noraidāms.

20 Otrkārt, *ONP* uzskata, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams tādēļ, ka tam zudis priekšmets kopš 2003. gada likuma stāšanās spēkā, jo šis likums paredz Eiropas Kopienu ierēdņiem iespēju pieprasīt pārcelt Kopienu sistēmā iegūtās pensijas tiesības uz Beļģijas sistēmu, kas ļauj ņemt vērā ierēdņa statusā strādātos gadus Kopienu iestādē, lai piešķirtu valsts priekšlaicīgas vecuma pensijas tiesības.

21 Šajā sakarā jānorāda — pat ja 2003. gada likums ļauj, kā to apgalvoja arī *ONP* tiesas sēdē, ņemt vērā Kopienu sistēmā veikto iemaksu periodu, lai arī attiecīgā persona nav pieprasījusi, tāpat kā pamata lietā, savu pensijas tiesību pārcelšanu no Kopienu sistēmas uz Beļģijas sistēmu, lietas dokumentos minēts, ka Mijs iesniedza pieteikumu uz priekšlaicīgu vecuma pensiju 2000. gada 20. oktobrī — tātad vairāk nekā gadu pirms 2003. gada likuma stāšanās spēkā. Saskaņā ar šā likuma 29. pantu tas stājās spēkā 2002. gada 1. janvārī un ir piemērojams tikai tiem pārcelšanas pieteikumiem, kas iesniegti pēc šī datuma.

22 Līdz ar to arī *ONP* celtais iebildums ir noraidāms.

23 Visbeidzot, Komisija uzskata, ka jautājuma pirmajām divām daļām tieši par pensijas tiesību pārcelšanu nav nekāda sakara ar pamata prāvu, kas attiecas tikai uz 27 gadu ieskaitīšanu, ko attiecīgā persona pavadījusi Padomes dienestā, lai iegūtu tiesības uz priekšlaicīgu vecuma pensiju saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem. Tiesas atbilde tādēļ vajadzīga tikai uz jautājuma pēdējo daļu.

24 Šajā sakarā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 234. pantā noteiktās sadarbības ietvaros starp Tiesu un valsts tiesām tikai valsts tiesai, kura izskata prāvu un ir atbildīga par pieņemamo tiesas lēmumu, konkrētos lietas apstākļos piekrīt novērtēt gan prejudiciāla nolēmuma vajadzību, lai tā varētu pieņemt lietā spriedumu, gan jautājumu atbilstību, ko tā uzdod Tiesai. Tādējādi, ja valsts tiesas uzdotie jautājumi skar Kopienu tiesību interpretāciju, tad Tiesai principā ir pienākums pieņemt nolēmumu (skat. it īpaši 1995. gada 15. decembra spriedumu lietā C-415/93 *Bosman, Recueil*, I-4921. lpp., 59. punkts, un 2002. gada 19. februāra spriedumu lietā C-35/99 *Arduino, Recueil*, I-1529. lpp., 24. punkts).

25 Tomēr Tiesa ir norādījusi arī uz to, ka ārkārtas gadījumos tā var izvērtēt apstākļus, kādos valsts tiesa ir uzdevusi jautājumu, lai noskaidrotu, vai tai ir pienācīga kompetence (šajā sakarā skat. 1981. gada 16. decembra spriedumu lietā 244/80 *Foglia, Recueil*, 3045. lpp., 21. punkts). Tiesa var atteikties pieņemt nolēmumu par prejudiciālu jautājumu, ko uzdevusi valsts tiesa, tikai tad, kad acīmredzami ir skaidrs, ka pieprasītajai Kopienu tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamata prāvas īstajiem apstākļiem vai tās priekšmetu, ja problēmai ir hipotētisks raksturs vai arī ja Tiesas rīcībā nav faktisko un tiesību elementu, kas vajadzīgi, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (skat. it īpaši iepriekš minētos spriedumus lietās *Bosman*, 61. punkts, un *Arduino*, 25. punkts).

26 Kā jau iepriekš konstatēts, Mijs pamata lietā nekad nav pieprasījis Kopienu sistēmā iegūtās pensijas tiesības pārcelt uz Beļģijas pensiju sistēmu, bet gan lūdzis tikai priekšlaicīgu valsts vecuma pensiju. Mijs šajā sakarā apstrīd *ONP* atteikšanos ņemt vērā Padomē nostrādātos 27 gadus ierēdņa statusā, lai saskaņā ar Karaliskā dekrēta 4. panta 2. punktu aprēķinātu 35 kalendāro gadu darba stāžu, no kā ir atkarīga šādas pensijas tiesību iegūšana.

27 Tādējādi strīds pamata prāvā attiecas tikai uz jautājumu, vai Kopienu tiesības uzliek Beļģijas iestādēm pienākumu ņemt vērā Mija nodarbinātības laiku gan Beļģijas pensiju sistēmā, gan arī Kopienu sistēmā.

28 Šādos apstākļos uz uzdotā jautājuma pirmajām divām daļām atbilde nav jāsniedz.

Par Eiropas Kopienās nostrādātā laika ņemšanu vērā

Par EKL 2., 3., 40. un 283. pantu

29 Kā jau Tiesa ir norādījusi (1987. gada 29. septembra spriedums lietā 126/86 *Giménez Zaera, Recueil*, 3697. lpp., 11. punkts, un 1992. gada 11. marta spriedums apvienotajās lietās no C-78/90 līdz C-83/90 *Compagnie commerciale de l'Ouest* u.c., *Recueil*, I-1847. lpp., 17. un 18. punkts), EKL 2. un 3. pants nosaka vispārējus mērķus, kas sīkāk izklāstīti citos Līguma pantos. Tos nevar autonomi piemērot atšķirībā no Līguma speciālajām normām, kas minētas prejudiciālajā jautājumā.

30 Tāpat EKL 40. un 283. pants nosaka tiesisko pamatu, lai Padome attiecīgi varētu veikt vajadzīgos pasākumus darba ņēmēju pārvietošanās brīvības, kas garantēta EKL 39. pantā, un Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu, kā arī Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības īstenošanai.

31 Tādēļ EKL 2., 3., 40. un 283. pants nav piemērojami šīs lietas ietvaros.

Par EKL 17. un 18. pantu

32 EKL 17. pants, kas ievieš Savienības pilsonību, nosaka vienīgi to, ka Savienības pilsoņiem ir ar Līgumu piešķirtās tiesības un ar to uzliktie pienākumi. Tādējādi tos nevar piemērot autonomi no Līguma speciālajām normām, kas reglamentē Savienības pilsoņu tiesības un pienākumus.

33 Runājot par EKL 18. pantu, kas vispārējā veidā paredz katram Savienības pilsonim tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstu teritorijā, tas īpašā veidā ir izteikts EKL 39. pantā, kas attiecas uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos. Tā kā iesniedzējtiesa arī uzdod Tiesai jautājumu par šīs pēdējās normas interpretāciju, tad vispirms jālemj par to (šajā sakarā skat. 2002. gada 26. novembra spriedumu lietā C-100/01 *Oteiza Olazabal*, *Recueil*, I-10981. lpp., 26. punkts).

Par EKL 42. pantu

34 EKL 42. pants uzdod Padomei izveidot sistēmu, kas ļauj darba ņēmējiem pārvarēt šķēršļus, ko tiem var radīt valsts tiesību akti sociālā nodrošinājuma jomā. Šo pienākumu Padome principā ir izpildījusi, pieņemot Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienās, kura grozīta un papildināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV 1997, L 28, 1. lpp.).

35 Kā jau Tiesa ir nospriedusi 2000. gada 3. oktobra spriedumā lietā *Ferlini* (C-411/98, *Recueil*, I-8081. lpp., 41. punkts), Eiropas Kopienu ierēdņus nevar uzskatīt par darba ņēmējiem Regulas Nr. 1408/71 izpratnē, jo tie nav pakļauti valsts tiesību aktiem par sociālo nodrošinājumu, kā to paredz šīs regulas 2. panta 1. punkts, kas nosaka personu loku, uz kurām attiecas minētā regula.

36 Līdz ar to Mija gadījumā nevar piemērot ne EKL 42. pantu, ne arī Regulu Nr. 1408/71.

Par EKL 39. pantu un Regulu Nr. 1612/68

37 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Eiropas Kopienu ierēdnis ir migrējošs darba ņēmējs. Kopienu pilsonis, kas strādā dalībvalstī, kura nav viņa izcelsmes valsts, nezaudē darba ņēmēja statusu EKL 39. panta 1. punkta izpratnē tādēļ, ka viņš ir nodarbināts starptautiskā organizācijā, lai arī viņa ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumi nodarbinātības valstī ir īpaši noteikti starptautiskā nolīgumā (1989. gada 15. marta spriedums lietās 389/87 un 390/87 *Echternach* un *Moritz*, *Recueil*, 723. lpp., 11. punkts, 1993. gada 27. maija spriedums lietā C-310/91 *Schmid*, *Recueil*, I-3011. lpp., 20. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Frelini*, 42. punkts).

38 Līdz ar to darba ņēmējam, kurš ir dalībvalsts pilsonis, kā Mijs, nevar liegt tiesības un sociālās priekšrocības, ko viņam sniedz EKL 39. pants un Regula Nr. 1612/68 (skat. 1983. gada 13. jūlija spriedumu lietā 152/82 *Forcheri*, *Recueil*, 2323. lpp., 9. punkts; iepriekš minētos spriedumus lietā *Echternach* un *Moritz*, 12. punkts; lietā *Schmid*, 22. punkts, un lietā *Ferlini*, 43. punkts).

39 Tomēr no lietas dokumentiem izriet, ka Mijs, kurš Beļģijā ieradies deviņu gadu vecumā, visu savu profesionālo karjeru pavadījis Beļģijas teritorijā vispirms kā algots darbinieks dažādās Beļģijas sabiedrībās, bet vēlāk — līdz pensijas vecuma sasniegšanai — kā ierēdnis Padomes ģenerālsekretariātā.

40 Līguma noteikumi par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, it īpaši EKL 39. pants, nav piemērojami tīri iekšējās dalībvalsts situācijās (1997. gada 5. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-64/96 un C-65/96 *Uecker* un *Jacquet*, *Recueil*, I-3171. lpp., 16. punkts un lietā minētā judikatūra).

41 Lai tomēr noteiktu saiknes esamību ar kādu no EKL 39. pantā minētajām situācijām, Komisija apgalvo, ka nodarbinātības laiks starptautiskā civildienestā, piemēram, Eiropas Savienībā, ir jāpielīdzina nodarbinātības laikam citas dalībvalsts civildienestā.

42 Šāda juridiska fikcija, kā tas izriet arī no ģenerāladvokāta secinājumu 85.–89. punkta, neizriet no Līguma noteikumiem par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos.

43 Līdz ar to Mija gadījumā nevar piemērot ne EKL 39. pantu, ne arī Regulas Nr. 1612/68 7. pantu.

Par Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktu un EKL 10. pantu

44 Pensijas tiesību pārcelšanas sistēma, kas noteikta Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktā, nodrošinot koordināciju starp valsts un Kopienu

pensiju sistēmām, paredzēta, lai veicinātu pārcelšanos no valsts privātā vai publiskā nodarbinātības sektora uz Kopienu administrāciju un tādējādi garantētu Kopienām labākas iespējas izvēlēties kvalificētu personālu ar atbilstošu profesionālo pieredzi (1981. gada 20. oktobra spriedums lietā 137/80 Komisija/Beļģija, *Recueil*, 2393. lpp., 11. un 12. punkts).

45 Jo īpaši Tiesa ir nolēmusi, ka, atsakoties pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai pārskaitītu valsts pensiju sistēmā iegūto pensijas tiesību aktuāro ekvivalentu vai izpirkuma vērtību uz Kopienu pensiju sistēmu, kā to paredz Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkts, dalībvalsts var apgrūtināt noteikta vecuma valsts ierēdņu nodarbināšanu Kopienās, jo pārcelšanās no valsts civildienesta uz Kopienu civildienestu nozīmētu to pensijas tiesību zaudēšanu, kuras viņiem pienāktos, ja viņi neiestātos Kopienu civildienestā (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/Beļģija, 19. punkts).

46 Tas pats attiecas arī uz gadījumu, ja dalībvalsts saskaņā ar savu sistēmu priekšlaicīgas vecuma pensijas gadījumā atsakās ņemt vērā Kopienu sistēmā pavadīto nodarbinātības laiku.

47 Tas liek konstatēt, ka valsts tiesību akts, kāds minēts pamata lietā, var traucēt un tādējādi atturēt no profesionālās darbības veikšanas Eiropas Savienības iestādē, jo, pieņemot darbu šādā iestādē, darba ņēmējs, kurš iepriekš bijis piesaistīts valsts

pensiju sistēmai, riskē zaudēt iespēju saskaņā ar šo sistēmu saņemt vecuma pabalstu, uz ko viņam būtu tiesības, ja viņš nepieņemtu šo darbu.

48 Šādas sekas nevar pieļaut, ievērojot lojālas sadarbības un palīdzības pienākumu, kas dalībvalstīm ir pret Kopienu un kas izteikts pienākumā atbilstoši EKL 10. pantam veicināt Kopienu mērķu sasniegšanu.

49 Līdz ar to uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka EKL 10. pants saistībā ar Civildienesta noteikumiem ir jāinterpretē tādējādi, ka tas iestājas pret valsts tiesisko regulējumu, kas nepieļauj, ka tiek ņemti vērā darba gadi, ko Kopienu pilsonis nostrādājis Kopienu iestādes dienestā, nosakot priekšlaicīgas vecuma pensijas tiesības saskaņā ar valsts sistēmu.

50 Ņemot vērā iepriekš minēto, nav jāatbild uz uzdoto jautājumu par EKL 18. panta interpretāciju.

Par tiesāšanās izdevumiem

51 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi,

kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

EKL 10. pants saistībā ar Civildienesta noteikumiem ir jāinterpretē tādējādi, ka tas iestājas pret valsts tiesisko regulējumu, kas nepieļauj, ka tiek ņemti vērā darba gadi, ko Kopienu pilsonis nostrādājis Kopienu iestādes dienestā, nosakot priekšlaicīgas vecuma pensijas tiesības saskaņā ar valsts sistēmu.

[Paraksti]